

pool püüdsid rahvas neid äratifuda. Paar sada, ni hästi õpetajad kui kaupmehed said ärataperud. Mõned pugesis kül losside sisse warjule, aga ka seal ei olnud neil mitte suur rahu, sest waenlaesed piirisid nende ümber. Aga wana sõna: „kui häda kõige suurem, siis abi kõige liggem“, läks ka nende kohta tõeks.

Ni pea kui Saksamaale sõnumed tulnud, et piiskop Bertel olle surinud, sai tema asemele teine seätud. Tema nimi oli Albert, terase waimuga ja tugewa meelega mees, sündimise poolest suurest soust, kehel palju sõbru oli würostide ja wägewate seast, ülematest ja alamatest auuiks ja auuliks peetud. Kui tema Liwi-Maa piiskopiks seätud oli, korjas tema suurt hulka õpetajaid, sõamehi (ööldase 500 meest raud riidis temaga olnud olewad), kaupmehi, hantwerki, kes temoga senna Maale pidid minema. Rahelümne kolme laewaga sõitis tema Wäina jõest üle. Aga Liwi rahwas panid wastu, nenda et tema mitte otse ükskülaste ei saanud minna. Üks laew sai waenlaste kätte, ja nemad tapasid kõik, kes tema peäl olid ära, ja põletasid laewa ära. Häda pärast weel jõudis Albert oma wäaga Taali lossi, kus aga waenlased kohe selle ümber piirisid. Kül oleksid Albert ja tema wägi seal peagu nälja surinud, kui nemad mitte juhtumise kombel oleksid hulk wilja leidnud. Seda aegu tulid weel mõned laewad Saksamaalt taga järele, ni pea kui nemad kuulda said, mis hädas Albert ja tema rahwas oli, tulid kohe neile appi, ja siis said nende abiga waenlased

äratoidetud. Mõned wanemad lastsid ennast taristada, nende seas üks wäga auuiks peetud ülem, nimega Adso. Ka Kube tuli ne piiskopi teretama. Aga et nemad nüüd lubasid rahu pidada, ei tahtnud Albert neid mitte enam uskuda, sest et nemad jo mitmel koral seefugust lubamist olid waleks jätnud. Sellepärast wõtis tema nende käest, nenda kui selle aegne pruuk oli, enesele kolmkümmend noort meest, pealike ja wanemite poegi, keda temal luba oli tappa, kui nemad oma lubamist mitte ei täidaks. Selle järel läks Albert jälle Saksamaale tagasi, sealt weel enam rahwas oma juure kutsuma, et temal suurem abi oleks kui häda kätte tuleks. — Nasta pärast tuli Albert jälle tagasi ja temaga hulk Saksalaesed. Temal oli ka nõu woetud linna ehitada. Aga et suured mere-laewad woiksid linna alla tulla, walitses tema linna paigaks kohta, mis jõe suu ligi dal oli, ükskülast ja Taalist alla poole põe. Suwil aastal 1201 hakati siis Riia linna ehitama ja rutas se töö kermeste edasi, sest piiskopi kutsumise peäle tulid paigal ued seltsid Saksamaalt, seia elama. Paari aastaga oli lin walmis ja ka müüri ja wallidega kinnitatud. Piiskop Albert läks ise ka ükskülast Riia linna elama ja õnnistas teda pealinnaiks ja aseks, aga kõik Maad mis tema pärast oli, pani tema neitsi Maarja hoidmise ja warju alla. (Sest se tuli, et kõik Maad pärast Maarjamaaks nimetati). Sest kuida teada, oli tema katoliki usku, ja katoliki rahwal on se wiis, et nemad Maad,